

Capítol 8

En Pere Saputo surt del convent

Braulio Foz:

- Als pocs dies, totes les monges sabien que Geminita s'anava del convent. Va ser una mala notícia per a moltes monges. Van posar-se moltes tristes per la notícia.

Sor Natzarena:

- No m'ho puc creure!
Li ensenyo a tocar l'orgue i ara que toca bé, la fan fora del convent para lluir el seu talent davant d'altres persones!

Prefereixo que es morin totes les monges i el **pare confessor**, a que se'n vagi Geminita!

El **pare confessor** és un sacerdot que escolta els pecats de les monges.

Sor Natzarena estava molt enfadada.

Una monja anomenada Sor Bonifàcia, que era molt valenta, va parlar amb la mare priora.

Sor Bonifàcia:

- Què fas, mare priora?
Per què deixes que Geminita se'n vagi?
Per què la fas fora del convent?

Aquesta nena és una **reliquia** per a nosaltres.

Una **reliquia** és un objecte o una part del cos d'un sant que és sagrada a la religió cristiana.

Sor Bonifàcia:

- Des de que està en el convent no hi ha baralles entre las monges.
Ja saps que Sor Venància
I Sor Tolomea mai s'han portat bé.
Sempre estan discutint.
Des de que Geminita està aquí es porten bé i es barallen menys.

Un dia estaven Sor Venància i Sor Tolomea barallant-se al claustre,
cridant-se i tirant-se de les **toques**.

De cop i volta, va passar al costat Geminita i els va dir:

La **toca** es una peça que porten al cap les monges. Aquesta peça tapa les orelles, el coll i part del front.

Geminita (Pere Saputo):

- Ai, senyores!
La gent de fora no creurà que dos monges es barallen en un convent.

En aquest instant, les dues monges es van deixar de barallar i es van avergonyir pel seu comportament.

Sor Bonifàcia:

- Us demano per Déu, mare priora, que no feu fora a Geminita!
Ha portat la pau i l'alegria al convent.

En Pere havia portat l'alegria al convent.
Totes les monges buscaven a Geminita.
S'havia convertit en una jove especial.

Era la noia que millor tallava teles,
la que millor cosia, la que millor brodava,
i fins i tot la que millors contes explicava.
Sabia molts contes **decents** i graciosos
que feien riure a la resta de monges.

Algú **decent** es algú
honrat.

Per totes aquestes coses,
les monges del convent abraçaven i besaven a en Pere
sense saber la veritat sobre ell.

Sor Natzarena, un dia, li va donar 12 petons.
Era una monja molt **impulsiva**.
En Pere va estar pensant en dir-li la veritat,
però al final no li va dir res,
perquè tenia por que la monja s'enfadés amb ell.

Una persona **impulsiva**
és una persona que fa
coses sense pensar
abans de fer-les.

Per fi, va arribar el dia de sortir del convent.

Eren les 6 del matí.
En Pere va sortir vestit de dona i una bossa.
A la bossa portava el vestit d'home
i el menjar que li havien preparat.

Mentre en Pere s'anava del convent,
la resta de monges cantaven en el cor.
Quan van acabar de cantar, les monges van buscar a Geminita,
però no la van trobar.
Geminita ja no estava al convent.

Les amigues novícies van plorar,
però tenien l'esperança de sortir aviat d'allà
i tornar a veure a Geminita fora del convent.

La mare priora i Sor Mercè es van reunir aquella nit
per pensar com recuperar a Geminita
i portar-la de nou al convent.
Però no sabien cap a on havia anat
i ja era tard per anar a buscar-la.

En aquell moment, en Pere Saputo, vestit d'home,
caminava cap a noves aventures.
Se'n reia de la **innocència** de les monges
però, a la vegada, les trobava a faltar.

Algú amb **innocència**
es algú sense maldat.

El que més trobava a faltar
eren las carícies de les dues novícies.